

Στις 11.10.2020 δημοσιεύτηκε στην έντυπη έκδοση της εφημερίδας [«Το ΒΗΜΑ της Κυριακής»](#) το

ακόλουθο άρθρο

με τίτλο «Δεν αμφέβαλα ποτέ...»

του Προέδρου του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος, Δαβίδ Σαλτιέλ, σχετικά με την απόφαση της Ελληνικής Δικαιοσύνης στη δίκη της ΧΑ.

«Δεν αμφέβαλα ποτέ! Ίσως γιατί δεν είμαι νομικός ή ακριβώς επειδή δεν είμαι νομικός.

Οδηγός της σκέψης μου είναι πάντα ένα μείγμα ιστορίας και επίκαιρων δεδομένων -ποτέ όμως δεν αγνώω το ένστικτό μου... Και αυτή τη φορά συμφωνούσαν όλα -κριτική σκέψη και ένστικτο- ότι η Δικαιοσύνη θα καταδικάσει το νεοναζιστικό κόμμα.

Και η Δικαιοσύνη ολοκλήρωσε το έργο της -ένα έργο κοπιώδες και τεράστιας βαρύτητας- και αποφάνθηκε ότι η ΧΑ είναι εγκληματική οργάνωση και ότι η ηγεσία της δεν είναι άμοιρη ευθυνών για τη δράση των μελών της. Σωστά η δικαστική απόφαση αυτή έχει χαρακτηριστεί ως 'ιστορική' και 'ετυμηγορία-σταθμός', θα προσέθετα 'επική'.

Με την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση του νεοναζιστικού μορφώματος η Δημοκρατία μας είχε δεχθεί ένα ισχυρό πλήγμα. Οκτώ χρόνια μετά, με το αποτέλεσμα της δίκης, **η Δικαιοσύνη έδειξε πόσο γερά είναι τα θεμέλια της Δημοκρατίας** διότι βασίζονται στις αρχές του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Ας μη γελιόμαστε όμως! Η Χ.Α. ήταν το ίδιο επικίνδυνη τόσο ως οργάνωση όσο και ως κόμμα. Οι εκλογές του 2012 της έδωσαν ένα επίσημο βήμα, από το κοινωνικό παρασκήνιο την ανέβασαν στην κεντρική σκηνή της δημόσιας ζωής. **Από την πρώτη στιγμή το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος είχε κρούσει τον κώ δωνα του κινδύνου.**

Πώς μπορείς να μην αναριγείς βλέποντας τις μαυροκόκκινες σημαίες να κυματίζουν στις πλατείες, στα χέρια οργισμένων φανατικών; Οι μνήμες ξύπνησαν αβάστακτες για τους Έλληνες Εβραίους που είδαν χέρια να σηκώνονται σε ναζιστικό χαιρετισμό, σβάστικες σε

τοιχους συναγωγών και εβραϊκών νεκροταφείων -αλλά και στο μπράτσο βουλευτή- όπως και τον αρχηγό ενός κοινοβουλευτικού -πλέον- κόμματος να αναρωτιέται στην τηλεόραση: «*Άουσβιτς, ποιο Άουσβιτς;*».

Η Χ.Α. έδωσε από την αρχή το στίγμα της!

Η οικονομική κρίση γιγάντωσε τη δημοτικότητά της, πολλοί μάλιστα απέδωσαν σε αυτή την εκλογική νίκη της Χ.Α. **Το ΚΙΣΕ πίστευε πως η κρίση ήταν μόνον η αφορμή και όχι η αιτία.**

Το τίμημα του εφησυχασμού ήταν βαρύ! Χρειάστηκε -δυστυχώς- η δολοφονία του Παύλου Φύσσα, η βία στους δρόμους, οι ξυλοδαρμοί μεταναστών για να συνασπιστεί η κοινωνία και να αντιδράσει στην επέλαση των νεοναζί. Όμως, τελικά, αντέδρασε και αντιστάθηκε! Οι Έλληνες Εβραίοι δεν ήμασταν πια μόνοι, και οι εκκλήσεις μας βρήκαν ανταπόκριση παντού. Κυβερνήσεις, πολιτικά κόμματα, Δήμοι, Εκκλησία, κοινωνικοί φορείς,

όλο

ι, είπαν

ΟΧΙ στον Ναζισμό!

Δεν μπορώ να ξεχάσω την ανεπανάληπτη στιγμή όταν ο τότε πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς, από το βήμα της Συναγωγής Μοναστηριωτών της πόλης μου, της Θεσσαλονίκης, παρουσία του προέδρου του WJC Ronald S. Lauder και του προέδρου του EJC Moshe Kantor, είπε

«Μηδενική ανοχή στη ΧΑ».

Και δεν ήταν απλά μια επικοινωνιακή δήλωση!

Η Ελληνική Πολιτεία είχε δώ σει -κι εκείνη- το στίγμα της!

Ο ελληνικός λαός περιθωριοποίησε την Χ.Α. πολύ πριν από την Ελληνική Δικαιοσύνη.

Ήταν η Δικαιοσύνη, όμως, που έβαλε στο μικροσκόπιο κάθε ενέργεια, δήλωση, βίντεο, έντυπο υλικό και ηχητικά ντοκουμέντα, και τα πέρασε όλα από την κρησάρα του Νόμου. Απογύμνωσε την αλήθεια και έφτασε στον πυρήνα της φύσης της νεοναζιστικής οργάνωσης. **Η Δικαιοσύνη έφερε τη Δικαίωση.**

Η δικαστική απόφαση δεν σημαίνει ότι εξαλείφθηκε ο ρατσισμός και ο αντισημιτισμός. Ο δρόμος είναι μακρύς μπροστά μας και τα κοινωνικά προβλήματα -που οι επιτήδευοι κήρυκες του μίσους εκμεταλλεύονται- είναι μεγάλα. **Ας μην αφεθούμε στον εφησυχασμό. Ως κοινωνία δείξαμε ότι μπορούμε να το κάνουμε».**